

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Sø- og handelsretter, søforklaringer m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 6) findes i tidenden sp. 3344).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 123 stemmer.

Første næstformand (From): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 14. session 1966.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVI) findes i tidenden sp. 3346).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 129 stemmer.

Første næstformand (From): Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Nordisk Råds danske delegation.

Efter henstilling skal jeg lade den følgende sag under punkt 4 udgå af dagsordenen. Sagen vil komme til behandling på tingets møde tirsdag den 18. april.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om erstatning ved skadevirkninger som følge af offentligt foranstaltede, almindelige vaccinationer [af P. E. Eriksen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIII) findes i tillæg A. sp. 2563, fremsættelsen i tidenden sp. 2161).

Sagen sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, at folketetinget opfordrer indenrigsministeren til at lade udarbejde og i folketetinget fremsætte forslag til lov, der sikrer deltagere i offentligt foranstaltede almindelige vaccinationer fuld erstatning for skade og tab, som står i påviselig sammenhæng med den foretagne vaccination. Begrundelsen for forslaget er den dobbelte: hensynet til de enkelte, der måtte rammes af sådanne skadevirkninger, og hensynet til den effektive gennemførelse af senere almindelige vaccinationskampagner.

Uanset at jeg meget vel forstår motivet for forslaget, er jeg lidt betænkelig ved det. Sundhedsstyrelsen har over for mig anført, at man naturligt må skelne imellem forbigående komplikationer og komplikationer af mere varig karakter, og det turde vel være klart. Endvidere har sundhedsstyrelsen over for mig påpeget, at en erstatningslovgivning som den foreslåede specielt for vaccinationer kan medføre uberegnelige konsekvenser, og man kan også befrygte forsøg på gennemførelse af erstatningskrav uden reelle begrundelser med deraf følgende omfattende administration. Endelig har sundhedsstyrelsen peget på, at det næppe ganske harmonerer med den almindelige sociale indstilling, at den, der rammes af sygdom, f. eks. naturligt opstået polio, eller den, der rammes af ulykkestilfælde, skal stilles dårligere end den, der uden tvang har modtaget et tilbud om vederlagsfrit at få formindsket sin risiko for en infektionssygdom.

Hertil vil jeg yderligere føje, at forslaget måske kan få den stik modsatte virkning af den tilsigtede. Der kan nemlig i offentligheden opstå frygt for hyppige komplikationer i forbindelse med vaccinationer, og at denne frygt skulle begrunde en generel erstatningslov. Altså virkningen kan blive den modsatte af, hvad man har tilsigtet.

Jeg vil henstille, at forslaget går til behandling i et folketingsudvalg, og jeg ville være betænkelig ved, at udvalgsarbejdet mundede ud i et direkte pålæg om at fremsætte et sådant lovforslag. Jeg kunne snarere tænke mig, at man pålagde ministeren at lade hele problemkomplekset under-